

Interview met Ola

Welke opleiding doe je nu en welke route heb je gevolgd om daar te komen?

In eerste instantie was de enige optie om na het Taalcentrum naar de entree-opleiding te gaan, maar dat wilde ik echt niet. Toen hoorde ik van een vriend over de mogelijkheid om een HBO-schakeltraject te volgen. Ik heb dit traject gevolgd op het VAVO lyceum in Utrecht. Daarna ben ik begonnen met de Hbo-opleiding life sciences. In één jaar gehaald met mooie cijfers, waarna ik kon beginnen op de universiteit met de studie farmacie. In 3 jaar heb ik mijn bachelor gehaald en nu zit ik in het tweede jaar van de master farmacie. In totaal duurt die master 3 jaar.

Zo te horen gaat het studeren je goed af. Heb je hard moeten werken om daar te komen? Welke problemen ben je tegengekomen?

Het HBO schakeltraject was behoorlijk zwaar en intens, want je doet dan de vakken van havo 4 en 5 in één jaar. Er was daar wel een heel prettige sfeer, de directeur was een zeer betrokken persoon, die erg geïnteresseerd was in alle verschillende culturen in die schakelklas.

De propedeuse op het HBO vond ik eigenlijk best gemakkelijk. De sfeer op het HBO was erg fijn, een vrij informele sfeer, waarbij je veel contact had met de docenten en medestudenten. Toen ik eenmaal op de universiteit begon, was dat wel een groot verschil met het HBO. Ik merkte dat daar veel meer zelfstandigheid van de studenten verwacht werd. De sfeer is veel formeler en er is veel minder contact met de docenten. Er wordt ook een goede schrijfvaardigheid van je verwacht. De opleiding farmacie is in het Nederlands en je kunt echt geen verslagen inleveren met fouten in het Nederlands.

Hoe kijk je terug op je tijd op het Taalcentrum?

Ik heb daar een goede tijd gehad. De docenten helpen je daar heel goed en je leert veel, omdat je veel communiceert met leerlingen die allemaal het Nederlands nog moeten leren. Op het Taalcentrum mag je fouten maken, iedereen maakt daar fouten. Je krijgt daardoor veel zelfvertrouwen.

Ook heb ik daar veel algemene kennis over Nederland opgedaan, omdat we vaak naar het jeugdjournaal keken en elke week een actuele tekst lazen bij Nieuwsbegrip.

Ik merkte dat er bij het Taalcentrum niet zoveel bekend was over het HBO schakeltraject; dat heb ik grotendeels zelf moeten uitzoeken.

Hoe werd je opgevangen in de Nederlandstalige schoolomgeving?

De sfeer op het HBO schakeltraject was heel prettig, daar hadden ze vertrouwen in mij dat ik het kon. Daar had ik natuurlijk voornamelijk contact met NT2 studenten. Ook de eerste jaren op het HBO en de universiteit zocht ik voornamelijk contact met leerlingen met een migratieachtergrond. Niet dat ik daar veel mijn moedertaal kon spreken, want lang niet al die studenten spraken Arabisch. Pas sinds de laatste twee jaren focus ik mij meer op contacten met Nederlandse studenten zonder migratieachtergrond.

Het eerste jaar op het HBO en de universiteit heb ik hulp gehad bij het Nederlands van een vrijwilliger. Zij las mijn verslagen en hielp me om beter te leren schrijven. Ook had ik via het UAF (de organisatie die vluchtelingen ondersteunt bij hun studie) iemand die mij kon ondersteunen. Daar heb ik echter maar weinig gebruik van gemaakt en na een tijdje is die ondersteuning dan ook gestopt.

Heb je goede tips gekregen van docenten, klasgenoten of vrienden toen je net op de Nederlandstalige school zat?

Bij het schrijven van verslagen heb ik vaak gebruik gemaakt van de website www.herschrijf.nl. Nu gebruik ik ook wel ChatGPT als hulpmiddel.

Welke tips heb jij voor de leerlingen die nu nog op het Taalcentrum zitten. Wat moeten ze doen om succesvol te zijn op hun nieuwe opleiding?

Gebruik je jaren op het Taalcentrum heel goed. Daar heb je nog volop de gelegenheid om fouten te maken en daarvan te leren. En ga er maar vanuit dat je in Nederland blijft, ook al denk je nu misschien nog dat je weer teruggaat naar je eigen land. Zelf heb ik heel lang nog gedacht dat ik na het afronden van mijn studie farmacie terug zou gaan naar Syrië. Pas ongeveer twee jaar geleden heb ik het idee om terug te gaan naar Syrië losgelaten. Vanaf die tijd ben ik me meer gaan focussen op contacten met Nederlandse mensen.

Wat in Nederland ook heel belangrijk is, is dat je laat zien dat je gemotiveerd bent, om een bepaald doel te bereiken. Je moet daarin assertief zijn. Dat heb ik zelf gemerkt toen ik ondersteuning aanvraag bij het UAF. In eerste instantie zagen ze mijn potentie daar niet en kreeg ik een afwijzing. Ik heb toen zelf het initiatief genomen om een gesprek aan te vragen en heel duidelijk aangegeven dat ik het niet eens was met hun beslissing. Dat heeft geholpen, want ik kreeg alsnog ondersteuning. Dus als je denkt dat je meer aan kan, dan moet je er 100% voor gaan. Volg je hart en ga voor je droom.

Hoe heb je jouw achterstand in woordenschat ingehaald?

Hoewel ik tijdens mijn studie niet zoveel problemen heb gehad om de leerstof te begrijpen, merk ik wel dat ik een veel kleinere woordenschat heb dan mijn Nederlandse vrienden. Nu ik meer contact met hen heb, merk ik dat van hen veel nieuwe woorden kan leren. Ik heb ook gemerkt dat ik in gesprekken met Nederlanders soms stress ervaar. Dan denk ik: "Hoe denken ze over mij?" Juist dan lukt het niet helemaal meer om goede zinnen te maken.

Verder heb ik veel nieuwe woorden geleerd door de ondertiteling bij Netflix films te lezen of door veel met mijn jongere zusje Nederlands te spreken.

Voel je je thuis en geaccepteerd in Nederland?

Mijn mening daarover schommelt. Ik voel me zeker thuis in Nederland, maar dat is nooit 100%. Wel heb ik me altijd welkom gevoeld in Nederland, Nederlanders zijn altijd aardig tegen me.

Voor iedereen die zijn moederland moet verlaten, geldt denk ik, dat je iets diep in je hart verliest.

In je hart voel je een verlies, een leegte. Dat dubbele gevoel wordt heel goed verwoord in het boek "Onwetendheid" van Milan Kundera. Dat boek kan ik iedereen aanraden.

Toen ik afgelopen zomer op bezoek was bij mijn opa en oma in Syrië, merkte ik dat ik na een aantal weken Nederland miste. Ook in Syrië voel ik me niet meer 100% thuis. Mensen daar beschouwen mij nu als een 'soort van buitenlander'.

Heb je werk? Vind je dit werk passend bij je niveau en persoonlijkheid?

Ik heb twee bijbanen in de apotheek als apothekersassistente.

Ik heb nu nog anderhalf jaar te gaan voor ik mijn master heb. Daarna wil ik nog wel doorgaan voor de tweejarige specialisatie als behorende apotheker, zodat ik zelfstandig apotheker kan worden bij een openbare apotheek. Het werk als apotheker past goed bij me. Het is een baan in de zorg, waarbij geen fysiek contact is met mensen. Apotheker is vooral een leidinggevende kantoorbaan en dat vind ik goed bij me passen.